

er Noget, der i ethvert Fald hører under Politimesteren. Den praktiske Side af Sagen forekommer mig at være den, at man ikke skal pålægge ham at indfinde sig der, men at man paa den anden Side heller ikke skal sige, at han kan udeblive. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer med Hensyn til § 34, må jeg give Minoriteten fuldkommen Ret i, at det Udtryk ikke var correct, at denne Paragraph var den eneste, der var bleven tilbage af Udkastets 18 Paragrapher; thi det, der er blevet tilbage, er denne Sætning i Paragraphen og § 29. Minoriteten bemærkede meget rigtigt, at disse 18 Paragrapher indeholdt en nøagtig Fortegnelse over, hvad der i saa Henseende skulde gjøres. Vi have ikke meent, at man ikke skulde gøre noget i saa Henseende, men man har ikke troet det hensigtsmæssigt at have den lange Fortegnelse, som, hvor lang den end er, dog ikke kan blive fuldstændig. Vi have indskrænket os til at sige, at Enhver skal vise forsvarlig Omgang med Ild og Lys, og at, hvis han ikke gør det, skal han idømmes Straf. Jeg troer, at det er fuldkommen saa rigtigt som at sige, at Enhver skal iagttage at, at, at . . . Man overlade det Hele til Domstolene. Thi det at fastsætte, at man skal have Tilsyn, vise Conduite etc., kan Enhver sige sig selv.

Jesset: Da den høitagtede Ministers Ottringer i Anledning af mit første Forslag til § 33, om Branddirectorens Forretningsførelse, tyde paa, at han ikke lægger særdeles Vægt paa en udtrykelig Udtalelse i Loven om, at Hedebrandvæsenet ikke ordentlig vis hen hører til Branddirectorens Forretningskreds, skal jeg i Henhold hertil og til Ottringerne af den ærede Ordfører, især hans Tilfagn, at der til 3de Behandling vil blive indbragt et Forslag derhen: at Brands og Sognefogderne ikke i Henseende til Overtrædelser af Hedebrandanordningerne skulle henvende sig til Branddirectoren, men umiddelbart til Politimesteren, frasalde ogsaa dette mit første Underændringsforslag til § 33.

Formanden: Dette Ændringsforslag er altsaa taget tilbage og bortfalder saaledes,

hvis Ingen optager det (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

M. P. Bruun: Den ærede Ordfører indrømmer altsaa, at det Æftersyn, der skal finde Sted, gaaer saavidt, at det ikke kan glennemføres. Naar han siger, at der kun er blevet tilbage § 29 og denne Rest, kan jeg ikke være enig med ham deri. Vi kunne være enige om, at Domstolene skulle tage under Paaskjendelse, hvorvidt en Forseelse har fundet Sted, men jeg kan ikke være enig deri, at man i Strid med hvad der ellers skeer undersøger, om en Forseelse har fundet Sted, uagtet der ikke er nogen bestemt Mistanke. Jeg kan ikke være enig i, at man, for at sikke sig mod en Ildsvaade, skal give selv en underordnet Tilsynsmand Ret til at undersøge Ens Huus fra øverst til nederst. Det er vel saa, at i Reglen vil en saadan Lovbestemmelse ikke blive anvendt; men jeg troer dog, at den ærede Ordfører vil give mig Ret, at der kan forekomme enkelte Tilfælde, hvor det vil ske, og at det der vil være høist støvende for den Paagjældende.

Groffs: Det var blot med Hensyn til det til § 33 stillede Underændringsforslag, at jeg vilde tillade mig nogle Ord; da det imidlertid er bortfaldet, frasalder jeg Ordet.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Minoritets (Drejers) Forslag til § 33 at „5“ i sidste Affnit forandres til „3“ forkastedes med 31 St. mod 6.

2) § 33 (see Anhang B., Spalte 251). vedtoges eenstemmigt med 41 St.

3) Udvalgets Minoritets (M. P. Bruun) Forslag til § 34:

At Ordene: „eller skjøner . . . Brandsfare“ udgaae.

blev — efterat der var afgivet 20 Stemmer for og 20 imod — ved det derefter foretagne Navneopraab, som nedenslaaende Liste nærmere uddyser, vedtaget med 21 St. imod 20.